

Säännöt on tehty
rikottaviksi.

Täydellinen
ELSIE
SILVER

TAMMI

ELSIE SILVER:

CHESTNUT SPRINGS -SARJA:
Täydellinen (2022, suom. 2025)

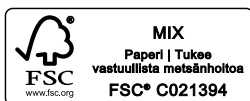
ELSIE SILVER

Täydellinen

Suomentanut
Hanna Arvonen

TAMMI
HELSINKI

Ensimmäinen painos

Englanninkielinen alkuteos *Flawless* ilmestyi 2022.

Copyright © 2022. FLAWLESS by Elsie Silver

The moral rights of the author have been asserted.

Suomenkielinen laitos © Hanna Arvonen ja Tammi 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä,

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki.

ISBN 978-952-04-7063-0

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

*Totta puhuen kirjoitin tämän kirjan itselleni.
Tytölle, joka ei koskaan oikein tiennyt, mitä haluaisi tehdä
elämällään, ja naiselle, joka selvitti sen.*

Joskus me tartumme hetkeen,
ja joskus hetki tarttuu meihin.

— GREGG LEVOY

1

Summer

”**S**ait äkäisen *paskiaisen, Eaton.*”

Komea cowboy valtavan härän selässä tuhahtaa ja tarttuu edessään olevaan köyteen. Hänen tummat silmänsä tuikkivat ruudulla, voimakaspiirteiset kasvot pilkottavat kypärän ristikon takaa. *”Mitä enemmän se teutaro, sitä onnellisempi minä olen.”*

Hädin tuskin kuulen heidän sanansa yleisön metelin ja taustalla pauhaavan musiikin yli, mutta tekstitys näytön alalaidassa kertoo kaiken, mikä voisi muuten jäädä pimentoon.

Nuori mies, joka kumartuu lähtökarsinan aidan yli, pudistaa päätään ja naurahtaa. *”Johtuu varmaan siitä, että juot niin paljon maitoa. Maailmankuulun Rhett Eatonin luut eivät murru.”*

Monille tuttu cowboy virnistää kypärän ristikon takana, valkoiset hampaat ja meripihkanväriset silmät välähtävät mustan kypärän alta. Tunnistan tuon hurmaavan virnistyksen, koska olen tuijottanut tuntikausia sen kiiltävää, liikkumatonta versiota.

"Vedä käteen, Theo. Tiedät, että inhoan maitoa."

Kiusoittleva hymy vilahtaa Theon huulilla, kun hän sanoo:
"Mutta vanhaksi mieheksi näytät söpöltä niissä mainoksissa, joissa sinulle on maalattu maitoviikset."

Nuorempi mies iskee silmää ja molemmat naurahtavat hilpeästi. Rhett hieroo köyttä rytmikkäästi.

"Lentäisin mieluummin härän selästä vaikka joka hemmetin päivä kuin joisin sitä kuraa."

Heidän naurunsa kaikuu vielä korvissani, kun isäni pysäyttää isolla televisioruudulla pyörivän videon kaula ja posket punoittaen.

"Okei..." minä sanon varovasti yrittäen samalla pohtia, miksi videolla nähty keskustelu vaati pikatapaamisen kahden Hamilton Eliten uusimman täysipäiväisen palkollisen kanssa.

"Ei, tämä ei ole okei. Tuo tyyppi on ammattimaisen härkärodeon kasvot, ja hän pani pääsponsoriaan halvalla. Mutta ei siinä vielä kaikki. Katsotaan eteenpäin."

Isä panee videon pyörimään aggressiivisesti, aivan kuin kaukosäädin olisi jotenkin syypää tilanteeseen, ja näytölle välähtää uusi kohtaus. Rhett kävelee areenan ulkopuolella parkkipaikan halki urheilukassi olallaan. Kypärän tilalla on nyt stetsonhattu, ja laiha mies tummissa, löysissä vaatteissa harppoo hänen vieressään pysyäkseen kohteensa tahdissa. Kameramies seuraa kaksikkoa kuvaten koko ajan.

En usko, että paparazzit yleensä seuraavat härkärodeoratsastajia, mutta Rhett Eatonista on tullut vuosien myötä melkoinen julkkis. Hän ei ole millään muotoa puhtoinen, vaan varsinainen karskin, rosoisen karjatilallisen perikuva.

Toimittaja ottaa muutaman juoksuaskelen päästäkseen sen verran edelle, että saa työnnettyä mikrofoninsa Rhettin suun eteen.

"Rhett, voitko kommentoida videota, joka on levinnyt netissä tänä viikonloppuna? Haluaisitko kenties esittää jollekulle anteeksipyyntö?"

Cowboyn huulet puristuvat yhteen ja hän yrittää piilottaa kasvonsa hatun lierin taakse. Leuka kiristyy ja jäntevä vartalo jäykistyy. Koko olemuksesta huokuu kireys.

"En kommentoi", hän sanoo hammasta purren.

"Älä viitsi, hei, sano nyt jotain." Hoikka mies painaa mikrofoni Rhettin poskea vasten. Työntää sen väkisin kohti suuta, vaikka Rhett on jo kieltäytynyt kommentoimasta. *"Fanisi ansaitsevat selityksen",* reportteri vaatii.

"Eivät ansaitse", Rhett mutisee ja yrittää saada etäisyyttä toimittajaan.

Jos haastateltava ei selvästikään halua puhua, miksi nämä tyytit aina käyttäytyvät niin kuin joku olisi heille vastauksen velkaa?

"Mitenkäs se anteeksipyyntö?" mies kysyy.

Ja silloin Rhett mottaa häntä nyrkillä naamaan.

Se tapahtuu niin nopeasti, että räpyttelen silmiäni yrittäessäni seurata kameran tärisevää ja heiluvaa kuvaa.

Voi paska.

Sitten päälleikäyvä paparazzi makaa maassa naamaansa pidellen, ja Rhett ravistelee kättään kävellessään pois sanaakaan sanomatta.

Nyt ruudulle ilmestyy taas kuvaa pöydän takana istuvista uutisankkureista, ja ennen kuin he ehtivät kommentoida sitä, minkä juuri näimme, isä sammuttaa television ja murahtaa turhautuneena.

"Voi helvetti noita karjapaimenia. Heitä on mahdoton pitää ruodussa. Minä en halua hoitaa tätä sotkua, joten homma on tarjolla jommallekummalle teistä kahdesta onnekaasta." Isä suorastaan tärisee raivosta, mutta minä vain nojaudun tuo-

lissani taaksepäin. Hänellä on lyhyt pinna, mutta hän myös leppyy nopeasti. Hänen mielialanvaihtelunsa eivät juuri enää hetkauta minua. Hamilton Elitessä ei pärjää kovinkaan pitkään, ellei kestä Kip Hamiltonia.

Olen koko elämäni opetellut olemaan piittaamatta hänen kiukunpuuskistaan, joten olen niille immuuni. Olen alkanut pitää niitä osana hänen hurmaavaa persoonallisuuttaan, joten en ota kiukuttelua henkilökohtaisesti. Hän ei ole vihainen minulle. Hän on vain... vihainen.

"Raadoin perse ruvella vuosikausia saadakseni tuolle maa-laistollolle sponsorisopimuksia, joista hän ei ollut osannut edes unelmoida, ja nyt, kun hän on jo uransa ehtopuolella, hän mokaa homman *noin*." Isä viittaa kädellään seinälle asennettuun televisioon. "Onko sinulla aavistustakaan, miten paljon nämä tyytit tienavat sillä, että ovat riittävän hulluja kavutukseen vihaisen, yhdeksänsataakiloisen härän selkään, Summer?"

"Ei." Mutta arvaan, että isä aikoo kertoa sen minulle. Katson isäni tummiin silmiin, jotka ovat samanväriset kuin omani. Vieressäni istuva toinen keltanokka, Geoff, näyttää kutistuvan kasaan tuolillaan.

"He tienavat miljoonia dollareita, jos ovat yhtä hyviä kuin tuo paskiainen."

En olisi ikinä arvannut, että rodeo on niin rahakasta bisnestä, mutta toisaalta sellaisia asioita ei käsitellä oikeustieteellisessä. Tiedän kaiken Rhett Eatonista, hurmaavasta härkärodeotähdestä ja teini-ihastuksestani, mutta en juuri mitään itse lajista tai siihen liittyvästä liiketoiminnasta. Toinen suupieleni nytkähtää, kun mietin, miten kymmenen vuotta sitten makasin sängyssäni ja tuijotin Rhettin kuvaa.

Julisteessa Rhett seisoi aidan vieressä ja katsoi olkansa yli kameraan, taustalla avaraa preeriaa ja lämmin, laskeva

aurinko. Flirttaileva virnistys, silmät osittain kuluneen stetsonin varjossa ja kohokohtana Wrangler-farkut, jotka hyväilivät juuri oikeita kohtia.

Joten joo, tiedän hyvin vähän härkärodeosta, mutta olen tuijottanut sitä kuvaa tuntikausia. Maata. Valoa. Se veti minua puoleensa. Ei siis pelkästään Rhett, vaan olisin halunnut päästä itse mukaan kuvaan, katsomaan auringonlaskua hänen kanssaan.

”Tiedätkö sinä George, minkä arvoinen oli se maito-sponsorisopimus, jonka hän juuri veti vessasta alas? Puhumattakaan kaikista muista sponsoreista, joiden persettä joudun nuolemaan selvittääkseni tämän paskan?”

Tuhahdan mielessäni. *George*. Tunnen isäni ja tiedän hänen tietävän, että nimi on väärä, mutta hän haluaa testata, onko Geoffilla munaa mainita siitä. Etuoikeutettujen urheilijoiden ja julkkisten agenttina ei ole aina helppo työskennellä, ja aavistan jo, että vieressäni istuvalle miehelle se tulee olemaan erityisen vaikeaa.

”Öh...” Geoff selailee edessään pöydällä olevaa kansiota, ja minä tuijotan lattiasta kattoon ulottuvista ikkunoista avautuvaa näkymää Albertan preerialle. Täältä kolmannestakymmenennestä kerroksesta näkymä Calgaryn yli on vertaansa vailla. Kaukana siintävät lumihuippuiset Kalliovuoret ovat kuin maalaus – niihin ei kyllästy koskaan.

”Kymmenien miljoonien arvoinen, Greg.”

Puren poskeani, jotta en purskahtaisi nauruun. Pidän Geoffista, ja isäni osaa olla hirveä mulkku, mutta oltuani vuosikausia samalla lailla hänen silmätikkunaan on huvittavaa nähdä jonkun toisen hikoilevan samalla tavalla kuin minä ennen.

Siskoni Winter ei todellakaan ole ikinä joutunut tällä lailla isän tulilinjalle. Hänen ja isän suhde on erilainen kuin minun

ja isän. Minun kanssani isä on leikkisä ja ampuu lonkalta, Winterin kanssa hän käyttäytyy lähes asiallisen ammattilaisen tavoin. Uskon tosin, että Winter arvostaa sitä enemmän.

Geoff katsoo minua teennäisesti hymyillen.

Olen nähnyt saman ilmeen lukuisia kertoja töissä. Se sanoo: *On varmaan kiva olla pomon pikku prinsessa*. Se sanoo: *Miten nepotismi sinua kohtelee?* Mutta minä vain olen tottunut isän sivalluksiin. Minulla on nykyään paksu nahka. Vitutuskäyräni ei lähde nousuun yhtä herkästi kuin ennen. Tiedän, että varttitunnin päästä Kip Hamilton jo vitsailee ja hymyilee. Siloteltu ja kiiltävä kuori, jonka taakse asiakkaat eivät näe, on pian taas särötön.

Kip Hamilton on aivan päällikkö, joskin välillä taipuvainen kieroiluun. Mutta se kai kuuluu asiaan, kun joutuu neuvottelemaan sopimuksia huipputason tähtien agenttina.

Jos olen ihan rehellinen, en vieläkään ole aivan varma, sovinko tällaiseen työhön. Enkä edes tiedä, haluanko olla täällä töissä. Minusta on kuitenkin aina tuntunut, että näin minun on tehtävä. Että olen sen isälle velkaa.

”Joten, lapset, kysymys kuuluu: miten saamme tilanteen korjattua? Dairy Kingin maitotuotteiden sponsorisopimus on hiuskarvan varassa. Hän on härkärodeoammattilainen ja helvetti soikoon näytti juuri keskaria isolle joukolle uransa kannalta tärkeitä ihmisiä. Niin kuin esimerkiksi maanviljelijöille ja maidontuottajille. Voisi luulla, että ei niillä niin väliä, mutta ihmiset puhuvat. Hän joutuu tarkkaan syyniin, enkä usko, että kukaan ilahtuu näkemästään. Tämä tekee sen idiootin tienesteihin isomman loven kuin luulisi. Ja hänen tienestinsä ovat *minun* tienestejäni, koska se sekopää tienaa meille kaikille paljon rahaa.”

”Miten tuo ensimmäinen video edes päätyi julkisuuteen?” minä kysyn yrittäen keskittyä käsillä olevaan tehtävään.

”Paikalliskanava jätti kameran pyörimään.” Isä hieraisee sileäksi ajeltua leukaansa. ”Sai koko hiton jutun talteen, lisäksi siihen tekstitykset ja näytti sen iltauutisissa.”

”Okei, eli hänen täytyy pyytää anteeksi”, Geoff saa sanotuksi.

Isä pyöräyttää silmiään rutiiniratkaisulle. ”Hänen täytyy tehdä ihan helvetin paljon enemmän kuin pyytää anteeksi. Hän tarvitsee vedenpitävän suunnitelman loppukaudeksi. Vegasin MM-kisoihin on pari kuukautta aikaa, ja meidän täytyy kiillottaa hänen stetosondekehänsä ennen sitä. Muuten muutkin sponsorit katoavat kuin pieru Saharaan.”

Naputan kynällä huuliani ja mietin kuumeisesti, miten voisimme pelastaa tilanteen. Tietenkään minulla ei ole käytännöllisesti katsoen lainkaan kokemusta, joten pysyttelen pääkysymyksissä. ”Hänen täytyy siis näyttäytyä hurmaavana, tervehenkisenä maalaispoikana?”

Isä höräyttää äänekkään naurun ja nojaa käsillään neuvottelupöytään, kumartuu lähemmäksi meitä. Geoff hätkähtää, ja minä pyöräytän silmiäni. *Nössö.*

”Juuri se on ongelma. Rhett Eaton ei ole *hurmaava, tervehenkinen maalaispoika*. Hän on leuhka cowboy, joka juhlii liikaa ja jonka perässä juoksee laumoittain naisia joka viikonloppu. Eikä hänellä ole mitään sitä vastaan. Se ei ole ollut aikaisemmin mikään ongelma, mutta nyt toimittajat käyvät hänen kimppuunsa kuin parvi verenhimoisia korppikotkia.”

Kohotan toista kulmaani ja nojaudun taaksepäin. Rhett on aikuinen, ja kun hänelle selitetään, mitä pelissä on panoksena, hän pystyy varmasti ryhdistäytymään. Hänhän maksaa isän yritykselle, jotta hoidamme nämä jutut hänen puolestaan. ”Eikö hän vain voisi olla pari kuukautta kiltisti?”

Isä painaa päänsä kumaraan matalasti naurahtaen. ”Summer, tuon miehen versio kiltistä käytöksestä ei riitä paikkaamaan tilannetta.”

”Puhut hänestä kuin hän olisi joku villieläin, Kip.” Olen kantapään kautta oppinut olemaan sanomatta häntä töissä isäksi. Hän on pomoni, vaikka ajammekin yhdessä töistä kotiin aina päivän päätteeksi. ”Mitä hän tarvitsee? Lapsenvahdinko?”

Huoneessa on hiljaista monta sekuntia, kun isä tuijottaa pöytää käsiensä välissä. Lopulta hänen sormensa alkavat naputtaa sen pintaa – niin kuin hän tekee uppoutuessaan ajatuksiinsa. Tapa, jonka olen itsekin oppinut häneltä vuosien aikana. Hän nostaa päänsä ja katsoo minua melkein mustilla silmillään, ja petomainen virnistys leviää hänen kasvoilleen.

”Jeps, Summer. Juuri sitä hän tarvitsee. Ja tiedän täydellisen henkilön tehtävään.”

Ja sen perusteella, miten isä katsoo minua juuri nyt, aavistan, että Rhett Eatonin uusi lapsenvahti olen todennäköisesti *minä*.

2

Rhett

Kip: Vastaa puhelimeen, senkin nätti paskiainen.

Rhett: Ai, olenko mielestäsi nätti?

Kip: Se, että takerruit vain ja ainoastaan tuohon pikku yksityiskohtaan tarkoittaa, että olet idiootti.

Rhett: Mutta kuitenkin nätti?

Kip: Vastaa. Saatana. Puhelimeen.

Kip: Tai tule toimistolle klo 14, niin voin ravistella sinua hlökohtaisesti.

*

Kone laskeutuu Calgaryn lentokentälle, ja olen helppottunut päästessäni kotiin.

Etenkin viime päivien paskamyrskyn jälkeen.

Tyyppi jota mottasin ei tee rikosilmoitusta, mutta en tiedä, miten paljon rahaa agenttini Kip tarjosi hänelle siitä hyvästä. Samantekevää. Kip jos joku osaa siivota tämän sotkun.

Hän on yrittänyt soittaa minulle, mikä vihjaa, että hän on sekoamaisillaan, koska meillä on ennemminkin teksti-

viestisuhde. Niinpä, kun käynnistän puhelimeni koneessa aikaisemmin kuin on luvallista, en ylläty nähdessäni hänen nimensä näytöllä.

Taas.

En ole vastannut, koska minua ei huvita kuunnella hänen räjäyttämistään. Haluan päästä piiloon. Haluan kuunnella hiljaisuutta. Lintujen laulua. Haluan kuumaa suihkun. Särkylääkettä. Ja treffit käteni kanssa niin että paine vähän hellittää.

Enkä välttämättä tässä järjestyksessä.

Sitä minä tarvitsen, jotta pystyn taas keskittymään töihin. Rauhallista aikaa kotona, kunnes paskamyrsky laantuu. Mitä vanhemmaksi tulen, sitä pidemmältä kilpailukausi tuntuu, ja jotenkin, vaikka olen vasta kolmekymmentäkaksi, tunnen itseni ikivanhaksi.

Joka paikkaa särkee, pääni on liian täynnä ajatuksia ja kaipeaa kipeästi kotitilan rauhaa ja hiljaisuutta. Totta kai veljeni varmasti ärsyttävät minua helvetisti ja isä kyselee, milloin aion lopettaa, mutta he ovat minun perheeni. Se on minun kotini.

Kai siihen on jokin syy, miksi me pojat palaamme aina takaisin. Olemme läheisriippuvaisia toisin kuin pikkusiskomme. Katseltuaan aikansa aikuisia äijiä, jotka asuvat farmilla yhdessä, hän häipyi liukkaasti.

Ajattelen, että pitääkin soittaa Violetille ja kysyä mitä hänelle kuuluu.

Pääni painuu selkänojaa vasten, kun kone pysähtyy kiitoradan päähän. *"Tervetuloa Albertan kauniiseen Calgaryyn."* Matkustamon täyttää lentoemännän ääni ja äänekäs naksunta, kun ihmiset availevat turvavöitään ennen kuin se on sallittua.

Minä noudatan muiden esimerkkiä. Maltan tuskin odottaa, että saan nousta ahtaalta istuimelta ja pääsen oikomaan koipiani.

"Jos asutte Calgaryssa, tervetuloa kotiin..."

Voisi kuvitella, että tehtyäni näitä hommia yli vuosikymmenen osaisin jo varata lennot ja hotellit ajoissa. Sen sijaan joudun aina taistelemaan viime hetken paikoista, mikä toisaalta sopii minulle ihan hyvin. Vaikka pientä ahtaan paikan kammoa pukkaakin.

Kun vieressäni istuva henkilö astuu käytävälle, helpotuksen huokaus karkaa keuhkoistani. En voi kuitenkaan vielä antaa periksi uupumukselle. Ensin täytyy hakea auto ja ajaa tunnin matka kaupungista Chestnut Springsiin.

"Muistakaa, että tupakointi on kielletty terminaalin sisätiloissa..."

Ja ennen sitä minun täytyy tavata agenttini, joka on ärhäkkä kuin pitbull. Hän on räksyttänyt eilisillasta asti, koska en vastaa puhelimeen.

Nyt joudun vastaamaan huonon käytökseni seurauksista.

Voihkaisen mielessäni, kun kurotan ottamaan laukkuni matkatavaralokerosta.

Kip Hamilton on mies, jota minun on kiittäminen nykyisestä taloudellisesta tilanteestani. Totta puhuen pidän hänestä valtavasti. Hän on ollut agenttini kymmenen vuotta, ja pidän häntä melkein ystävänä. Haaveilen myös usein siitä, että saisin motata nyrkillä hänen sileäksi ajeltua leukaansa. Kaksiteräinen miekka.

Hän on kuin vanhempi, sulavampi versio *Entouragen* Ari Goldista, ja ai saatana että minä rakastan sitä sarjaa.

"Kiitos, että valitsitte Air Acadian. Tervetuloa uudestaan."

Jono alkaa vihdoinkin liikkua kohti uloskäyntiä, ja minä laahustan käytävää eteenpäin, kunnes tunnen napakan tökkäyksen rinnassani.

Kun katson alaspäin nenänvarttani pitkin, kohtaan vihaiset siniset silmät. Pikkuruinen, pitkälti yli kuusikymppinen nainen mulkoilee minua kulmat kurtussa.

”Sietäisit hävetä, kun mollasit juuriasi sillä tavalla. Louk-
kasit kaikkia meitä kanadalaisia, jotka uurastamme tuot-
taaksemme ruokaa maanmiestemme pöytiin. Ja sitten vielä
pahoinpitelet jonkun. Kuinka kehtaat?”

Täällä päin ollaan ylpeästi tilallisia, ja maaseudun elämän-
tyyli on arvossaan. Calgaryn rodeo on maailman suurimpia
rodeoita. Hitto, jotkut jopa sanovat Calgarya *Cowtowniksi*,
koska maanviljelijät ja karjankasvattajat ovat kaupungille
niin tärkeitä.

Tiedän sen, koska vartuin valtavalla karjatilalla. En vain
tiennyt, että on rikos olla pitämättä maidosta.

Nyökkään silti naiselle vakavana. ”Tarkoitus ei ollut lou-
kata, rouva. Kyllähän me molemmat tiedämme, että maatilat
ovat yksi kauniin provinssimme kulmakivistä.”

Hän katsoo minua edelleen silmiin, oikaisee hartioitaan
ja niiskaisee hiukan. ”Ja se kannattaa pitää mielessä, Rhett
Eaton.”

Minä vain hymyilen kireästi. ”Totta kai”, vastaan ja raahus-
tan lentokentän läpi pää kumarassa. Toivon, etten kohtaa
enempää loukkaantuneita faneja.

Sananvaihto kummittelee mielessäni vielä matkatavara-
hihnan luona ja matkalla autolle. En kadu, että mottasin sitä
kaveria – hän ansaitsi sen – mutta tunnen pienen syyllisyy-
den piston siitä, että olen saattanut loukata ahkerasti uuras-
tavia fanejani. Sitä en ollut tullut ajatelleeksi. Sen sijaan olen
viime päivät miettinyt turhautuneena, miksi se, että inhoan
maitoa, on uutisoinnin arvoinen asia.

Henkäisen helpotuksesta, kun näen vintageautoni parkki-
hallissa. Onko se käytännöllinen ajoneuvo? Ehkä ei, mutta
rakastan sitä, koska isä sai sen lahjaksi äidiltä. Vaikka siinä
onkin nyt ruosteläikkiä, ja sen maalipintaa on paikkailtu
keskenään riitelevillä harmaan sävyillä.

Minulla on suuria suunnitelmia sen entisöimiseksi. Lahjaksi itselleni. Haluan maalauttaa sen siniseksi.

En muista äitiäni, mutta valokuvissa hänen silmänsä ovat teräksensiniset, ja sen värisen auton haluan. Pienenä kunnianosoituksena naiselle, johon en koskaan ehtinyt tutustua.

Ensin siihen on kuitenkin löydettävä aikaa.

Hyppään sisään laukku kädessä. Halkeilleet, ruskeat nahkapenkit natisevat hiukan, kun hilaan väsyneen kroppani ratin taakse. Auto jyrähtää eteen, ja pakoputkesta tuprahtaa tumma pakokaasupilvi, kun käännän nokan kohti moottoritietä ja kaupungin keskustaa. Katseeni on tiessä, mutta ajatukset jossain muualla.

Kun puhelimeni soi, irrotan katseen tiestä vain hetkeksi. Näen sisareni nimen välähtävän näytölle enkä voi olla hymyilemättä. Violet saa minut aina hymyilemään, silloinkin, kun kaikki on paskaa. Hän soittaa minulle jo ennen kuin ehdin soittaa hänelle.

Pysähdyttyäni punaisiin valoihin vastaan ja laitan puhelun kaiuttimelle. Tässä autossa ei todellakaan ole bluetooth-tekniikkaa.

"Hei, Vi", minä tervehdin melkein huutaen, jotta ääneni kuuluu vieressäni penkillä olevaan puhelimeen.

"Hei." Sisareni kuulostaa huolestuneelta. "Miten menee?"

"Hyvin kai. Olen juuri menossa Kipin toimistolle kuulemaan, millaista vahinkoa olen saanut aikaan."

"Joo, kannattaa terästäytyä. Hän on aivan hiilenä", Violet mutisee.

"Mistä tiedät?"

"Olen sinun hätäyhteyshenkilösi. Hän on pommittanut minua, koska sinä et vastaa hänelle." Nyt Vi nauraa. "En edes asu tilalla enää. Sinun täytyy päivittää tietosi."

Tuhma, kuuma cowboy. Sähkökä kaunotar, jonka nenille ei hypitä. Tärkeä kisa. Kuka vetää pisimmän korren?

Rhett Eaton on rodeoammattilainen ja kaikkien rakastama kultapoika. Tai ainakin oli, kunnes hänestä vuoti julkisuuteen vähemmän mairitteleva video. Niinpä Rhettin agentti panee kipakan tyttärensä vahtimaan kapinallista cowboya, jotta kilpailuseasonki saadaan loppuun ilman uusia välikohtauksia.

Rhett ei todellakaan tarvitse ketään katsomaan peräänsä. Ainakaan piukkoihin farkkuihin pukeutuvaa, seksikkäästi virnuilevaa nuorta naista. Joka näkee, millainen Rhett on oikeasti, kulissien takana.

Chestnut Springs -sarjan avaava *Täydellinen* maustaa kutkuttavan vihollisista rakastavaisiksi -tarinan ripauksella nykyajan Villin lännen tunnelmaa.

9 789520 470630

www.tammi.fi

84.2

ISBN 978-952-04-7063-0